

İŞÇİ KONFEDERASYONLARI TARİHİ HATA YAPIYOR

Aydınlık Gazetesi, 1 Ekim 2011

Yıldırım Koç

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı ile Türk-İş, DİSK, Hak-İş ve TİSK genel başkanları 22 Eylül 2011 günü yaptıkları toplantıda, halen yürürlükte bulunan 2821 sayılı Sendikalar Kanununun yerini alması düşünülen bir Sendikalar Kanunu Taslağı üzerinde anlaştılar.

Kanun taslağına ancak 27 Eylül günü ulaşabildim.

Türk-İş, DİSK ve Hak-İş tarihi bir hata yapmaktadır.

Üç işçi konfederasyonunun genel başkanları, 10 yıl önceki bir hatanın benzerini yapmaktadır.

Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, Hak-İş Genel Başkanı Salim Uslu, 26 Haziran 2001 günü TİSK Genel Başkanı Refik Baydur ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Yaşar Okuyan'la birlikte imzaladıkları bir protokolle, bugün yürürlükte bulunan 4857 sayılı İş Kanununa esas teşkil eden tasarıya peşinen onay verdiler. Bu hata unutulamaz, unutulmamalı.

Günümüzde de Türk-İş, DİSK ve Hak-İş yetkilileri, 33 maddelik taslağı onaylayarak benzer bir hataya düşmektedir.

Yapılması gereken, bu taslağın bir bütün olarak reddedilmesidir.

İşçi sendikaları konfederasyonları, ellerindeki hakları kullanmayarak, tarihi bir hata yapmaktadır.

Biraz uğraşmayı ve biraz mücadele etmeyi göze alsalar, kamuoyunun desteğini de sağlayarak, çok geniş sendikal hak ve özgürlükleri uygulamaya sokabilirler.

Bu yola başvurmak yerine, kolaylığı seçiyorlar, hükümetin taslağı üzerinde uzlaşıyorlar; varolan haklarını kullanma cesaretini ve kararlılığını göstermeyerek, işçi sınıfına zarar veriyorlar.

Bundan 7,5 yıl önce, Anayasanın 90. maddesinde yapılan değişiklikle, Türkiye tarafından onaylanmış ILO Sözleşmelerinin doğrudan uygulanırılığı sağlandı. Diğer bir deyişle, bugün yürürlükte bulunan 2821 sayılı Sendikalar Kanunu ile ILO Sözleşmelerinin çeliştiği durumlarda, hakimlerin anayasal yükümlülüğü, uluslararası sözleşmeyi doğrudan uygulamak ve çelişen iç mevzuat hükümlerini "YOK" saymaktır.

Türkiye'nin doğrudan uygulamak zorunda olduğu uluslararası belgelerde işkolu ayrımı yoktur. Sendika hangi işyerlerinde çalışan işçileri örgütleyeceğine kendi tüzüğündeki düzenlemeyle karar verir. Hele hele bir işyerinin işçilerinin hangi işkolundaki sendikada örgütlenebileceğine ilişkin karar yetkisinin önce Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na verilmesi tam bir sendikal hak ihlalidir. Uluslararası Çalışma Örgütü Yönetim Kurulu Örgütlenme Özgürlüğü Komitesi'nin Dok Gemi-İş'e ilişkin 2126 sayılı ve Yapı Yol-Sen'e ilişkin 2537 sayılı Davalarda verdiği karar son derece açıktır. İşkolu temelli bölünmeler sendikal hak ihlalidir. Üç konfederasyon, bu kararları gözardı ederek, ellerindeki bir hakkı kendileri ortadan kaldırmaktadır.

Türkiye'nin doğrudan uygulamak zorunda olduğu uluslararası belgelerde işçilerin ve memurların ayrı sendikalarda örgütlenme zorunluluğu da yoktur. Türkiye'de bir dönem ortak çalışanlar yasası tartışılmış; işçi/memur/sözleşmeli personel/geçici personel ayrımı yapılmaksızın tüm ücretli çalışanların aynı örgütlenmede yer alabilmeleri savunulmuştur. Doğrusu da budur. Üç konfederasyon, bu taslağı onay vererek, tüm ücretli çalışanların ortak örgütlenmesi konusundaki haklarını çöpe atmaktadır.

Yasa taslağında yer alan diğer bazı düzenlemeler de, ücretlilerin var olan haklarını geriye götürücü niteliktedir. Bu taslağı onay veren konfederasyonlar, yarın bu taslağın yasalaşması durumunda ortaya çıkacak sorunlar konusunda seslerini çıkaramayacaktır.

Savunulması gereken, en geniş sendikal hak ve özgürlükleri tanıyan ILO Sözleşmelerinin doğrudan uygulanmasıdır. Bu tavır, anayasanın 90. maddesinin emrettiği düzenlemeyi savunmaktır.

Elindeki hakkı kullanmadan ufak hesaplarla çok daha kısıtlayıcı bir düzenlemeye onay vermek, tarihi bir hatadır.